

Concurs național *Vânătoarea de lectură în biblioteci*

Ediția a V-a. An școlar 2025-2026

– Etapa pe școală –

MESAJ NR. 2

- „Vezi ce bine-i șade lui – zice mam mare – cu costumul de *marinel*?
- Mamițo, nu ți-am spus că nu se zice *marinel*?
- Da cum?
- *Marinal*...
- Ei! ziceți voi cum știți; eu zic cum am apucat. Așa se zicea pe vremea mea, când a ieșit întâi moda asta la copii – *marinel*.
- Vezi, că sunteți proaste amândouă? Întrerupe tânărul Goe. Nu se zice nici *marinal*, nici *marinel*...
- Da cum, procopsitule? întreabă tanti Mița cu un zâmbet simpatic.
- *Mariner*...
- Apoi de! n-a învățat toată lumea carte ca d-ta! zice mam' mare, și iar sărută pe nepoțel și iar îi potrivește pălăria de *mariner*.

Dar nu e vreme de discuții filologice: sosește trenul – și nu stă mult. Trenul este plin... Dar cu multă bunăvoință din partea unor tineri politicoși, cari merg până la o stație apropiată, se fac locuri pentru dame. Trenul a plecat... Mam' mare își face cruce, apoi aprinde o țigară... Goe nu vrea să intre în cupeu; vrea să șadă în coridorul vagonului cu bărbații.

- Nu!... nu e voie să scoți capul pe fereastră, mititelule! zice unul dintre tineri lui d. Goe, și-l trage puțin înapoi.
- Ce treabă ai tu, urâtule? zice mititelul smucindu-se.

Și după ce se strâmbă la urâtul, se spânzură iar cu amândouă mâinile de vergeaua de alamă și scoate iar capul. Dar n-apucă să răspundă ceva urâtul, și mititelul își retrage îngrozit capul gol înăuntru și-ncepe să zbiere.

- Mamițoo! mam' maree! tantii!
- Ce e? Ce e? sar cocoanele.

– Să oprească! zbiară și mai tare Goe, bătând din picioare. Mi-a zburat pălăria! să oprească!!!”